

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתיסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....8:11
מוצאי שב"ק.....9:42
שיעורים כסדרן
נ"ד.....נחמיה ט"ז
בבלי.....זבחים ס"ד
ירושלמי.....עבודה זרה כ"ב
תוספתא.....סוטה פרק ג'
רמב"ם.....איסורי ביאה ז'

שנה 7, גליון 38 (340)

פרשת קרח, ג' תמוז, שנת תשע"ח לפ"ק, אבות פרק ד'

מוהרא"ש דערציילט

אויפ'ן וועג ווי אינדערהיים

דער אייבערשטער פירט אסאך מאל צו אז א מענטש זאל דארפן פארן אויפ'ן וועג. איינער דארף יעדן טאג פארן צו די ארבעט, איינער דארף אמאל פארן ערלעדיגן זאכן, אין די צייט פון יאר פארן אסאך אידן אוועק פון דערהיים אויף די זומער וואכן, אדער סיי וואו א מענטש דארף אמאל פארן, און דאס שטערט געווענליך זייער שטארק א מענטש פון זיין געהעריגע סדר. ווען מען איז אינדערהיים, האט זיך יעדער זיין באשטימטע סדר היום, ווען ער לערנט ווען ער דאוונט א.ד.ג. אבער ווען מען פארט אויפ'ן וועג ווערט די גאנצע סדר צעמישט, און דאס מאכט אז מען זאל פארלירן דעם אפעטיט און מען זאל נישט קענען דינען דעם אייבערשטן געהעריג.

ווען א איד איז אבער שטארק מיט אמונה, ער ווייסט און גלייבט אז דער אייבערשטער פירט די וועלט, און קיין שום זאך געשעט נישט פון זיך אליין. דאן ווייסט ער אז אויב דער אייבערשטער האט געפירט אז ער דארף פארן אויפ'ן וועג מיינט דאס אז ער קען טרעפן דעם אייבערשטן אויף אויפ'ן וועג. אויף אזא אופן קען זיך דער מענטש זייער שטארקן, און אינגאנצן נישט ווערן מבולבל פון דעם וועג וואס ער פארט.

דער עיקר איז די מויל, ווי לאנג א מענטש האט א מויל, דארף ער נישט ווערן געשטערט פונעם וועג, ווייל מען קען רעדן צום אייבערשטן אויפ'ן וועג, מען קען לערנען אויפ'ן וועג, מען נעמט זיך מיט א זעקל ספרים, און וואו מען גייט, כאפט מען אריין עטליכע ווערטער צום אייבערשטן, עטליכע פסוקים חומש, עטליכע פסוקים משניות, עטליכע קאפיטלעך תהלים א.ד.ג.

דוד המלך זאגט אין תהלים (תהלים קי"ט) חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך. זאגט דער מדרש (ריש פרשת בחקתי) אויף דעם, דוד המלך האט געזאגט פאר'ן אייבערשטן: "יעדן אינדערפרי האב איך געטראכט 'איך דארף גיין צו דעם פלאץ צו יענעם פלאץ, צו דעם הויז צו יענעם הויז', אבער מיינע פיס האבן מיר געפירט אין בית המדרש".

קען זיין דער פשט, דוד המלך איז דאך זיכער געווען זייער פארנומען יעדן טאג, ער איז דאך געווען דער קעניג פון די אידן און ער האט זיי געדארפט פירן, אויסער אלע מלחמות וואס ער האט געפירט ווי מען זעט אין נ"ד, האט ער דאך זיכער געדארפט זיין זייער אסאך אויפ'ן וועג. אבער פון דעם וועגן איז ער נישט געווארן געשטערט פון דעם, נאר ער האט זיך געשטארקט צו דינען דעם אייבערשטן אויף אויפ'ן וועג. דאס האט דוד המלך געזאגט פאר'ן אייבערשטן: "יעדן צופרי האב איך געטראכט 'איך דארף גיין צו דעם פלאץ צו יענעם פלאץ, צו דעם הויז צו יענעם הויז'", דאס

פרשת השבוע

ניקהלו על משה ועל אהרן, לכאורה דארף מען פארשטיין, וואס האט געפעלט פאר קרח אז ער האט געקריגט אויף משה רבינו? ער איז געווען א לוי, ער האט געמאכט דעם ארון, ער איז געווען א גרויסער עושר, ווי די נמרא זאגט (פסחים ק"ט) אז דריי הונדערט פהמות האבן געדארפט שלעפן די שליסלעך פון די אוצרות פון קרח. עס האט אים גארנישט געפעלט, פארנוואס האט ער געדארפט קריגן אויף משה רבינו?

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"א) אז דער עיקר סיבה פארנוואס מענטשן זענען ווייס פונעם אייבערשטן איז ווייל זיי האבן נישט קיין ישוב הדעת, און פארנוואס האט מען נישט קיין ישוב הדעת? ווייל מען איז נישט פרייליך, און פארנוואס איז מען נישט פרייליך? ווייל מען קוקט נישט אויף די נקודות טובות וואס מען האט, דאס מיינט אז מען פריידט זיך נישט מיט די קליינע גוטע זאכן וואס מען האט געטוהן.

דאס איז געווען דער פגם פון קרח אז ער איז נישט געווען צופרידן מיט וואס ער האט געהאט, און דעריבער האט ער נישט געקענט זיין פרייליך, ער האט שטענדיג געדארפט נאך און נאך.

מען זעט אז ער איז נישט געווען צופרידן מיט איין מוזה אויפ'ן בור, ער האט געדארפט האבן א גאנצע שמוץ פול מיט ספרים. ער איז נישט געווען צופרידן מיט איין בענדל תבלת אויפ'ן טלית, ער האט געדארפט האבן א טלית וואס איז געווען אינגאנצן תבלת. און די זעלבע בגשמיות איז ער קיינמאל נישט געווען צופרידן מיט וואס ער האט געהאט, ער האט שטענדיג געדארפט נאך און נאך, און דאס האט אים געברענגט צו קריגן אויף משה רבינו.

דערפאר דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זיין א צופרידענער מענטש, סיי בגשמיות זיין צופרידן מיט וואס מען האט, און סיי ברוחניות, צו זיין פרייליך מיט יעדע זאך וואס מען איז זוכה אריין צו כאפן צו טון דעם רצון ה', אפילו עס איז נאר א קלייניקייט, און אזוי וועט מען האבן א גליקליך לעבן.

(תוך החל, סעודה שלישית, קרח תשס"ה)

א גוט ווארט

בעט דעם אייבערשטן דו זאלסט זיך נישט אפשוואכן; נאר מיט תפילה קען מען זיך דערהאלטן, אזוי ווי מוהרא"ש טייטשט דעם מאמר חז"ל (ברכות כו'): "אין עמידה אלא תפילה"; זאגט מוהרא"ש, מען קען נישט בלייבן שטיין נאר מיט תפילה, דאס הייסט: "אין עמידה" - מען קען זיך נישט דערהאלטן, "אלא תפילה" - נאר מיט תפילה; אז מען איז מתפלל, מען מאכט התבודדות און מען געדענקט וואס דער רבי טוט מיט אונז, מען געדענקט ווי אזוי מען האט אויסגעזען און דעם רבי'ן, דעמאלט קען מען זיך דערהאלטן.

(שנתו אמונה, פ' שלח תשע"ח)

